

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
סוד הגאולה
תיקון מ"ג

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 82

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

ספר סוד הגאולה

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקון מ"ג
(תיקו"ז דף פ"ב) והוא אחד משבעים תקונים שכתב התנא
האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי
יום, ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה:
ירום מזלו - יצליח בכל דרכיו - שלום בית - זיווגים הגונים
- יזכה לשפע רוחני וגשמי - יזכה ליראת שמים - זוכה
ומתקן רוחו ונשמתו - בחות הטמאה מתרחקים ממנו
- כל אויביו יפלו תחתיו - לא יראה מיתת בניו - ינצל
מענש הגלגולים - יזכה לאריכות ימים ושנים - יזכה
לעולם הבא - ועל ידו תתקרב הגאולה ברחמים גדולים
(סוד ה' רזין קדישין).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב בר יהודה 50 בת ים יצ"ו ארץ ישראל טל: 052-7651911
תשרי תשע"ג - מחלק בחנם לזכוי הרבים

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נסדר נְעֵרָה, בְּנִקּוּד וּפִיּוּק מְלֵא, עִם בִּיאור קל לְהַבְנִת הָעֲנָן, בְּתוֹסֶפֶת הָעֵרוֹת לְמַעֲיִינִים, לְמַעַן יִזְכּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעֲצֵי הַחַיִּים, וּלְהַטְהֵר וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "וְהִנֵּה כָּל אוֹתָן שֶׁיִּזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגֵאוּלָּה, כִּי עֲבוּדָה זוֹ הַמַּעֲטָת בְּזִמְן הַהוּא, הִיא יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מִכָּל אֵילֵי נְבִיאוֹת כְּשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם" (חֶסֶד לְאַבְרָהָם זי"ע).

בשורה טובה ומשמחת לכל עם ישראל

כל מי שעושה אירוע, סעודת אירוסין, תנאים, חתונה, בר מצוה, ברית יצחק, ברית, פדיון הבן, חנוכת הבית, בת מצווה, קידוש, סיום מסכת, סעודת הודעה, חתונת כסף וזהב, יום השנה, ובכל מיני שמחות, ולכל לומדי דף היומי, יכול לקבל חוברות זוהר בחינם, **טל: 054-7112492 \ 0527651911**

מחפשים תורמים להדפיס מאות אלפים עד 15 מיליון

של תיקוני זוהר "תיקון מג"

לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחינם.

התורמים משלמים ישר לדפוס!

ובתוך כמה ימים מקבלים הסחורה בע"ה.

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה

שיכולים לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 052-7651911

גודל זכותו של הלומד בספר סוד הגאולה התקון מ"ג

הלומד בספר "סוד הגאולה" - התקון מ"ג, זוכה לשבת ללמוד עם הרשב"י בשלחן אחד, שכל יהודי הלומד זוהר הקדוש ממשיך את נשמת הרשב"י לדורנו זה ממש פיזוע, כי בכל פעם שיהודי לומד זוהר הקדוש הוא מתקשר לנשמת הרשב"י וממשיך אותה אליו, ורשב"י הקדוש יושב ולומד כנגדו (אור החמה - חסד לאברהם בשם המקבל מהר"א גלאנטי ז"ע), וכן מקבל התדבקות רוחא ברוחא ונשיקין מהרשב"י הקדוש (לקוטי מוהר"ן תורה י"ב).

ערכם של לומדי הזוהר הקדוש בשמים

ה"כסא מלך" (תקון מ"ג) כותב: כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... כי גדול כחה לקרב הגאולה.

הספר הקדוש הזה תקון מ"ג יצא לאור בעזרת השם כמיליון עתקים, על מנת לתת כלי נשק וערפת מגן לכל יהודי באשר הוא שם, להצלחת עם ישראל לעלוי שכנית עוננו, ולהיגלות כבוד מלכותו עלינו, במהרה בימינו ישוב רחמנו יראו עיננו וישמח לבנו בהגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

זמן למוד תקון מ"ג - כחמש דקות

גודל השכר

שכר הגדול שמקבל כל אחד בהשתתפותו עם מליון היהודים לומדי התקון הזה, הוא כך:

א. כל ישראל נכנסים לתוך סכת הרשב"י (זוהר פנחס רעיא מהימנא דף רנ"ו.) המקנן הראשי והאמתי לכל הדור כלו, פנאמר (תהלים ק"מ ח') "ספתה לראשי ביום נשק". ואמרו חז"ל (ירושלמי יבמות דף ח'), ביום נשק זהו יום בא גוג.

ב. יהודים זכרו!!! כמו נח בשעתו עכשו התבה פתוחה וכלם יכולים להכנס, נא להזדרז לפגי המבול. שהזהר הקדוש הוא תבת נח המצילה של הדור (תיקוני זוהר חדש דף קיד.).

ג. כל המשתתף בלמוד הקדוש הזה יקבל שכר עצום כנגד כלם כמבאר להלן.

ד. כל אחד יראה לקיים מאמר חז"ל גדול המעשה יותר מן העושה, שעליהם העולם עומד, ויקבל כמה חוברות שרוצה לחלק בחנם, כדי שיזכה ויחלק ספרי זוהר בחינם לחבריו ובני משפחתו הקרובים והרחוקים, ויקבל שכר כנגד כלם, וכאלו ברואם כמבאר בזוהר (תרומה כ"ח): ובספר חסידים ובגר"א, ועוד.

וכל המשתתף בלמוד הקדוש הזה, מקבל כל אחד ואחד מהם שכר כאילו למד 5 מליון דקות זוהר הקדוש, בחמש דקות בלבד, החשבון המדיק: כמה דקות יש בשנה? תשובה: ביממה אחת יש 24 שעות כפול 60 דקות בשעה = 1440 דקות ביממה כפול 354 יום בשנה = 509,760 דקות בשנה, ובעשר שנים יש למעלה מ-5 מליון דקות, כלומר: בלמוד 5 דקות זוהר הקדוש - "תקון מ"ג" משתתף עם מליון איש ונחשב לו, קרוב לעשר שנים [5,097,600 דקות] למוד זוהר הקדוש 24 שעות רצוף בלי הפסקה, בלי שנה, בלי אכילה, בלי דבור.

וכל זה מכפיל את עצמו, כי כל אחד מקבל שכר כנגד כל אחד מהחבורה, שיש לו שכר כאילו למד 5 מליון דקות זוהר הקדוש, שהם כעשר שנים למוד רצוף כנ"ל, היוצא מכך כל אחד מכפיל בחמש מליון דקות של למוד מליון אנשים (באר מים חיים פ' ויצא כ"י), ולזה אין חשבון ושיעור [שכל אחד מהם בודאי ילמד כמה וכמה פעמים את התקון הזה בכל יום].

מכיון שהחשבון הוא מאד גדול וקשה לכתבו, מכאן ואלף נעשה חשבון בשנים, עשר שנים כפול עשר שנים, יוצא מאה שנה למוד זוהר הקדוש רצוף (באמ"ח). חשב עוד רגע! כל מנין לומדים, עוד יכפל באלף, כי כל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זוהר פ' רשת ויצא), והרי השכינה שורה במנין, וכל המצטרף ללומדי השיעור, הרי מקבל כנגד כל אחד את השכר פי אלף!!!

כלומר מאה שנה למוד זוהר הקדוש כפול אלף סף הכל: מאה אלף שנה למוד זוהר הקדוש - ונחשב לכל אחד ואחד בלמוד חמש דקות כאלו למד מאה אלף שנה זוהר הקדוש רצוף.

ואם למד בשמחה ובצער ובשבת שנה כפול אלף כפול מאה כפול אלף כלומר, מאה מליון כפול [1,400,000,000,000] 1 טריליון ו-400 בליון שנה תורת למוד זוהר הקדוש, יוצא: $1.4E+20$ שנה תורת הזוהר.

ויש עוד להוסיף את דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, אם פן המתחבר בחבורה הקדושה המשתתפת בלמוד הזוהר הקדוש, כמה נפש מקבל שכר כנגד כל היהודים שבעולם,

אם לא השתתפו אז מקבל כנגד הבטלים, ונחשב לו כמו שעושה חסד עם מת מצוה, ואם פן זכו והשתתפו, אז שוב נכפל מדין ערבות כדלעיל, ובדאי יעמוד שְׁכָרו לעולמות אין קץ ואין מספר, כי אמרו חז"ל כל המציל נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, וכמה נפשות קדושות מישראל מציל מרדת שחת רוחני וגשמי, ולזה אין שום מח אנושי שיוכל לחשב. צא ולמד, כי מקבלים את השֶׁכֶר לֶסֶף 15 מליון יהודים כפול $2.1E+27 = 1.4E+20$ שנה למוד תורת הזהר הקדוש לכל אחד ואחד המשתתף בחבורה הזאת - בחמש דקות בכל יום, עליהם אומר הכתוב (ישעיה ס"ד ג') "עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו".

ובזהר הקדוש שיר השירים (זוהר חדש שה"ש דף עח:), כתב, שְׁכָל הַשֶּׁכֶר בְּאַלְפִים שְׁנוֹתַנִּים מִשְׁמַיִם זֶה בְּאִפְסוֹן רְגִיל, אֲבָל הַצְּדִיקִים לֹמְדֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הַדְּבָקִים בְּתוֹרַת הַסוּד תּוֹרַת הַרְשָׁבִי, עֲלֵיהֶם כְּתוּב: (משלי כא, ח) "לִהְנַחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרִיתֵיהֶם אֲמֹלֵא", ואין קץ לשְׁכָרם, ואין כל בְּרִיָּה שְׁיוּכַל לִשְׁעַר זֹאת... (ועין פוח הזהר חלקים א-ד, שמחת הרשב"י, ועוד).

צא וחשב האם יש בר דעת שלא ירוץ ויחטוף זכות עצומה זו, וישאָר ח"ו בטלן ועם האָרץ? - כל אחד יעורר את חברו שיאמר וילמד עם חבורות קדושות אלו, וזה רק כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל דרכי ה' יתברך שמו, ויזכה לשֶׁכֶר הגדול על כל דָּקָה וְדָקָה שאומר ולומד זוהר הקדוש ששעה אחת בחול היא כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דרבי נתן), ובכך ינצל מהערב רב, כדברי הזהר הקדוש זוהר חדש (פרשת יתרו דף מג: עיין שם באורך ותר"ץ) ויתקיים נבואת ישעיה (פרק נז יג-יד): "בְּזַעַקְךָ יִצְלַח קְבוּצֶיךָ, וְאֵת כָּל־מִי שֶׁאֵי רֹחַ יִקַּח הִבֵּל [אלו עָרַב רַב], וְהַחוֹסֶה בִּי יִנְחַל אֶרֶץ וְיִירֶשׁ הָרַק קִדְשִׁי. וְאָמַר סָלוּ סָלוּ פָּנֵי דָרְךָ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ עִמִּי".

ועתה בואו חֲשׁבוּן!!! כל זאת הוא כְּאֵלוֹ לְמַדְתָּ כָּל הַשָּׁנִים הָאֵלוֹ 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע 354 יום בשנה רצופים שלמים בלי אוכל בלי שתיה בלי שינה!!! - ואמר המקבל האלקי רבי יצחק אלפיה ז"ל ע: מקבלנו שתענית הדבור כפי שנוהגים בכל ישוב וישוב עם קריאת התהלים 3 פעמים שנה ל-65,000 תעניות (!!!). ולפי דבריו 3 ימים יוצא 195.000 תעניות, זאת אומרת 550 שנה תעניות. - ועתה בואו חֲשׁבוּן שְׁבַהתְּחִבְרו לחבורה הקדושה הזו הוא לומד זוהר הקדוש תקון מ"ג - חמש דקות ביום עולה לו לשנים רבות ימים ולילות רצופים בלי הפסק, והוא ודאי כְּחָרַב וְחֲנִית לְשָׂרָף כָּל הַקְּלָפוֹת, וְתִכְף יָרֵד אֹר גָּדוֹל מִשְׁמַיִם וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ הַפְּסוּק (יחזקאל פרק לו כג-כט) "וְקִדְשִׁתִּי אֵת שָׁמַי הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלְּלִתֶם בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְדוּד וְאֵם אֲד-נִי יְדוּד בְּהַקְדְּשִׁי בְכֶם לְעִינֵיהֶם. וְלִקְחִתִּי אֶתְכֶם מִן הַגּוֹיִם וְקִבְצִיתִי אֶתְכֶם מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמְתְּכֶם, וְזִרְקִתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם, וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרִיתִי אֵת לֵב הָאֲבֵן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר, וְאֵת רֹחִי אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם

ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם, וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים, והושעתי אתכם" וגו', ועתה הוא עת רצון נפלאה מאד וזמן מסגל ביותר לבקש רחמי שמים ולהתפלל על השכינה הקדושה, וכלם ביחד יזעקו לאבינו שבשמים שלח משיח צדקנו במהרה בימינו בבנין בית המקדש, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתינו, במהרה בימינו אמן.

השמטה לדף ו' שורה 5

ראה תיקון י"ג (כ"ז:), אור הזוהר (דף 493), שִׁבְט מוֹסֵר (פ"א יג), פְּרִי יִצְחָק עַל סֵפֶר יִצְיָרָה, הַרְמַח"ל" (מאמר דרך חכמה ואגרת לרבו הר"י בסאן), סֵפֶר הַבְּרִית ח"א וח"ב (מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ תְּקוּז"ת תי"מ"ג, תיקון ל', תיקון י"ט (דף ל"ח.), תיקון כ"א נ"ג, נ"ד. ריקאנטי (מאה שערים), יסוד ושוורש העבודה (ש' ו' פ"ג), הקדמות מהרח"ו לְעֵץ חַיִּים, גְּנֹזֵי הַמְּלֶךְ (דף קפ"ה), אָבֶן שְׁלֵמָה (פ"ח או' כ"ו להגר"א) ושם (פי"א אות ג'), בן איש חי (דעת תבונות פכ"א), ליקוטי מוהר"ן (קמא ס"א), זוהר בְּרֵאשִׁית (דף כ"ה), בְּהַעֲלוֹתָהּ רַעֲיָא מְהִימְנָא, (קנ"ג:), וְעַן אִוֵּר הַזּוֹהֵר פֶּרֶק כ"ח), רְאֵה עוֹד: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב. צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמז, עב. תיקוני זו"ח: כז., ועוד.

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבאר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה
 בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו "ונהר יחרב ויבש"
 (ישעיהו י"ט ה), בההוא זמנא דאיהו יבש ואיהי יבשה,
 צווחין בנין לתתא ביחודא ואמרין "שמע ישראל", ואין קול ואין
 עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) "אז יקראונו ולא אענה".

ביאור נשמת הזוהר

בראשית תמן את"ר יב"ש - אמר רבי שמעון, במלת בראשית יש אותיות את"ר
 יב"ש, ביאור, היסוד הנקרא את"ר - מקום, הוא יבש, ומבאר, ודא איהו "ונהר יחרב
 ויבש" (ישעיהו י"ט ה) - וזה הוא "נהר יחרב ויבש", כלומר היסוד חרב ויבש ממימי
 השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בההוא זמנא דאיהו יבש - באותו הזמן שהוא
 יבש, ואיהי יבשה - והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צווחין בנין
 לתתא ביחודא ואמרין שמע ישראל - צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם
 הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפלה פתקונה, ואין קול
 כלומר, קול קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה - ובגלל כך אין נענית ומתמלאת
 בקשתם בתפלתם, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראנו ולא אענה, דאז הוא קריאת
 שמע ותפלה, גר"א - וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת
 שמע, אבל ולא אענה - אני לא אענה אותם בתפלתם (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ).

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם
 והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא
 דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון
 בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא,
 בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן,
 ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא
 אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה

ביאור נשמת הזוהר

והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא
 דבכתב - וכמו כן [כמו שכתב למעלה בתקון מ"ב על מאן דפגים באות ברית (וראה גם תיקון
 י"ד דף ל ע:)] ובא בסוף הספר, גם מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן
 התורה שבעל פה ומן התורה שבכתב, באמרו אין צריך ללמד אלא פשט, וגרים
 דלא ישתדלון בהון - וגורם לבני ישראל שלא יתעסקו בחכמת הקבלה (ראה השמטה
 לעיל אחרי "בשער המלך"), ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא -
 ואומרים שאין בתורה ובתלמוד אלא פשט התורה, ומכחישים את פנימיות וסתרי
 תורה [ועין זוהר רעיא מהימנא (פ' פנחס רנ"ד)] דאמר דמארי קבלה הם מארי
 דתלמוד ובזוהר (שם דף רמד ע"ב) כתב דכל חכמי התלמוד האמוראים כתבו התלמוד
 ע"ד הסוד, ולכן מי שלא מחבר למוד הזוהר עם לימוד התלמוד חסר לו בלמודו,
 בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר - בודאי נחשב לו כאלו הוא מסלק את
 נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד, ומההוא גן - ומאותו הגן היא המלכות
 הנקראת גן, ווי ליה - אוי לו לאדם זה, טב ליה דלא אתברי בעלמא, ולא יוליף
 ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה - טוב לו שלא היה נברא כלל בעולם,
 ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אם היה עם הארץ שאינו רואי
 ואינו יודע ללמד קבלה, לא היה פוגם כל כך, אבל מי שלמד נגלות התורה,
 ומכחיש את פנימיות ונסתרות התורה, הוא מסלק את השפע והיחוד של היסוד,
 דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו - ועוד נחשב לו כאלו החזיר את
 כל העולם לתהו ובהו, כמו שכתוב לפני בריאת העולם "והארץ היתה תהו ובהו
 וחשך על פני תהום" (בראשית א' ב), ובחטאו מגביר הקלפות וגורם שהנהר והגן
 יבשים בעונותיו, [והענין שבזמן הזה, הוא עולם התהו בלא תורה ובלא משיח, ואינו נרמין

כָּאֵלוֹ אַחֲזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ וְכַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא בְּעֲלָמָא וְאוּרְךָ
גְלוּתָא.

ג. אִם מִתְחִיל לְלַמּוֹד הַיּוֹם זוּה"ק מִתְקַן אֶת הָעֶבֶר שֶׁלֹּא לָמַד
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית א'
יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא לִיה
יְבִשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, בְּרִי, הֲכִי אוּלְיָף
תְּיוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחֲזוֹר בְּתִיּוּבְתָא,
נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאַסְתִּילָק, וַיְמַה דְּהוּהּ יְבִשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ,

ביאור נשמת הזוהר

דִּזְיֵל מְשִׁיחַ (גר"א), ביאור דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים, שֶׁעַל יְדֵי שִׁישְׁרָאֵל עוֹסְקִים בְּלַמּוֹד הַסּוּד, מְבִיאִים
אֶת הָעוֹלָם לְתַקּוּנוֹ, וּמְזַרְזִים אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים, וְאֵלּוֹ שְׂאִינִם רוֹצִים חֶלֶק בְּתוֹרַת
הַרְשֵׁב"י, וְגַם מְפָרְעִים וּמְבַטְלִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִלַּמּוֹד הַזּוּהַר הַקְדוּשׁ, הֵם מַחֲזִירִים אֶת הָעוֹלָם
לְתַהוּ וְכַהוּ, וְלֹא רוֹצִים בְּתַקּוּן הָעוֹלָם וּבְגִלּוּי מַלְכוּת הַשֵּׁם, וּמַעֲכָבִים וּמוֹנְעִים מִהַמְּשִׁיחַ לְבֵאֵל,
וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא בְּעֲלָמָא וְאוּרְךָ גְלוּתָא - וְהֵם אֵלּוֹ שְׂגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאוּרְךָ
הַגְלוּת, כִּי אִם אֵין שִׁפְעַ מִיִּשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיעַ בִּיסוּד וּמַלְכוּת, מֵאַן יְהִיָּה שִׁפְעַ לְמַטָּה,
וּכְמוֹ שֶׁפְתַב הַבְּאֵר מִים חַיִּים שֶׁרַק בְּלַמּוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ מַעֲלִים הַתּוֹרָה לְמַעְלָה
וּמוֹרִידִים הַשִּׁפְעַ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאִם אֵין עֲלֶיהָ, מֵאַן יְהִיָּה הַשִּׁפְעוֹת לְמַטָּה, וְרַק
לוֹמְדֵי תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י הֵם לוֹמְדֵי תּוֹרָה לְשִׁמְהָ (חֶסֶד לְאַבְרָהָם), וּמִי שְׁלוּמַד סִתְרֵי תּוֹרָה
מִקְדָּם אֶת הָעוֹלָם, וּמְזַרְזוֹ אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים (ביאור הַגְּר"א דָּף צ"ב; וּכ"מ).

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וּגו' (בראשית א' י"א), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן אָבִיו, אָבָא וְהָא קָרָא לִיה יְבִשָׁה - וְהָרִי הַכְּתוּב קוֹרָא אֶת הַמַּלְכוּת יְבִשָׁה,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּפָסוּק "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְיְבִשָׁה אֶרֶץ", כְּלוּמַר, שֶׁהַמַּלְכוּת בְּזִמְנָן שֶׁהִיא
יְבִשָׁה נִקְרָאת אֶרֶץ, אִם כֵּן מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, בִּיאוֹר, תְּדַשָּׂא זֶה מוֹרָה עַל הַמְּשִׁכַת
הַשִּׁפְעַ, וְאִם הִיא יְבִשָׁה בְּלִי מִימֵי הַשִּׁפְעַ אֵיךְ תְּצַמִּיחַ הָאָרֶץ, אָמַר לִיה - אָמַר לוֹ
רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי - בְּנֵי חֲבִיבִי, הֲכִי אוּלְיָף תְּיוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא - כָּאֵן מִלְּמַדַת
הַתּוֹרָה אֶת כַּח הַתְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה אֶפְשָׁר לְתַקַּן הַכֹּל
וּלְהַמְשִׁיךְ הַשִּׁפְעַ, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחֲזוֹר בְּתִיּוּבְתָא - שְׂאִם בֶּן הָאָדָם יַחֲזוֹר בְּתִיּוּבְתָהּ,
נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאַסְתִּילָק - יוֹרִיד וַיְמַשִּׁיךְ אֶל הַשְּׂכִינָה אֶת נְבִיעַת הַשִּׁפְעַ שְׁנֹסְתִילָק
מִמָּנָה, כְּלוּמַר, שִׁיחֲזוֹר הַשִּׁפְעַ לִיסוּד, וְתַחֲזוֹר הַשְּׂכִינָה לְקַבֵּל הַשִּׁפְעַ מִן הַיסוּד, כִּי

וְנָהַר דִּהְוָה חָרַב וַיִּבֶשׂ קָרָא לִיָּה מְקוּהַּ הַמַּיִם וַיְמִים, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שם י) "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּהַּ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים", בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאֶתְקַרֵי אֶרֶץ מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ", לְאִפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאֶתְגְּזְרוּ מִכּוּרְסֵי יְקָרִיָּה, וְאֲלִין רוּחִין דְּאֶתְגְּזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֲלִין נַפְשֵׁין דְּאֶתְגְּזְרוּ מֵאוּפְנִים,

ביאור נשמת הזוהר

על ידי שעשה תשובה, ועוסק בלמוד סודות התורה, חכמת הקבלה, ומה דהוה יבשה - חוזרת השכינה שהיתה יבשה בלי מימי השפע, קרא לה ארץ - ונקראת עתה ארץ, לשון רצון ורצון, וכמו שמבאר הזוה"ק (ח"א), על פסוק "ארצות החיים" שהוא לשון רצון, ועל ידי התשובה קורא לה "ארץ", כי היא מרוצה להריץ פרותיה, שהם הנשמות הקדושות שקבלה מהיסוד, ולא כסברתך שכשהיא יבשה נקראת ארץ, אלא קודם התשובה היתה יבשה, ואחר כך נעשית ארץ, [אם האדם חזר בתשובה, שבה נשלם שם הוי"ה שמספרו כ"ו, בסוד תשובה תשוב ה"א, ובסוד שובה ישראל עד ה' אלקיה, אז יחסר מן מספר "יבשה" מספר כ"ו, וישאר מספר "ארץ" (בניהו לרי"ח ה"ט"ב)], ונהר דהוה חרב ויבש - והנהר שהוא היסוד שהיה חרב ויבש מהשפע הקדוש, עתה על ידי התשובה, קרא ליה את היסוד מקנה המים ומים - שנעשה מלא משפע מימי החסד, הדא הוא דכתיב (שם י) - זהו שכתוב ויקרא אלהים ליבשה ארץ, פרוש המלכות שהיתה נקראת יבשה בלי שפע, נקראת עכשו ארץ, שהיא ארץ חפץ להוציא פרותיה, ולמקנה המים שהוא היסוד ששם מקום אסיפת מימי השפע, קרא ימים, שנתמלא משפע קודש להשפיעו למלכות בעת היחוד לצרף הולדת הנשמות, והמשכת השפע לעולם הזה (הגר"א בניהו וכ"מ). ביהוה זמנא דאתקרי ארץ - באותו הזמן שהמלכות נקראת ארץ, מה כתיב ביה (שם יא) - מה כתוב בה, ויאמר אלהים תדשא הארץ, כלומר, הארץ העליונה שהיא המלכות תדשא ותצמיח לאפקא זרעין ואיבין דאינון נשמתין - להוציא זרעים שהם נשמות הישנות המתחדשות במלכות ונולדות ממנה, ואיבין - ופרות שהם נשמות חדשות הנולדות מן המלכות, ומפרש (דף פב ע"ב) כל חד לזניהו - שהם כמה מיני נשמות כל אחת למינה. אלין נשמתין דאתגזרו מכורסי יקריה - מהם אלו הנשמות של תלמידי חכמים שנחצבו מכסא הכבוד, עולם הבריאה ששם אור התורה, ואלין רוחין דאתגזרו ממלאכים - ומהם רוחות שנחצבו מעולם

כָּל חַד אַפִּיק לְזַנְיָהּוּ לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, "עַץ פְּרִי" דָּא תַלְמִיד
 חָכָם, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא בַת זוּגְיָהּ, לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת (כָּל חַד
 אַפִּיק לְזַנְיָהּ).

ד. הת"ח שְׁנַשְׁמָתוֹ גְּדוּלָהּ, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זוֹהַר
 וְעוֹד "עַץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא צְדִיק,
 "אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ" דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעוּן
 אֲתַכְלִילֵן בָּהּ, וְהָכָא פְּקוּדָא דְפְרִיָּהּ וְרַבִּיָּהּ לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעוּן,

ביאור נשמת הזוהר

הַמְלֻאָכִים, עוֹלָם הַיְצִירָה, שְׁמֶשֶׁם עֵינֵן קִיּוּם הַמְצוּת, וּמֵהֶם בְּעֲלֵי הַמְצוּת, וְאַלִּין
 נִפְשֵׁין דְּאַתְגָּזְרוּ מְאוּפְנִים - וּמֵהֶם הַנְּפִשׁוֹת שְׁנַחֲצָבוּ מֵעוֹלָם הָאוּפְנִים, עוֹלָם
 הָעֲשִׂיָּה, וְהֵם עֲמֵי הָאָרֶץ הָעוֹסְקִים בִּישׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּל חַד אַפִּיק לְזַנְיָהּוּ - לְכָל
 חַד כְּדָקָא יָאוּת, כָּל אֶחָד מִמְשִׁיף וּמוֹלִיד לְמִינוֹ, שְׁבָכַל עוֹלָם וְעוֹלָם הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת
 לְמִינֵיהֶם לְכָל עוֹלָם כְּרָאוּי לוֹ, וּמִכָּל עוֹלָם יוֹצְאוֹת נְשָׁמוֹת לְמִינֵיהֶם, דְּהֵינּוּ מֵעוֹלָם
 הַבְּרִיאָה נְשָׁמוֹת תַלְמִידֵי חֲכָמִים, מֵעוֹלָם הַיְצִירָה רוּחוֹת בְּעֲלֵי מְצוּת, מֵעוֹלָם
 הָעֲשִׂיָּה נִפְשׁוֹת עֲמֵי הָאָרֶץ, אֲבָל נְשָׁמוֹת בְּעֲלֵי קַבְלָה הֵם יוֹצְאוֹת מְאַצִּילוֹת עֲצָמוֹ,
 לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. עַץ פְּרִי דָּא תַלְמִיד חָכָם, בִּיאור: עַץ פְּרִי הוּא תַלְמִיד חָכָם
 שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא בַת זוּגְיָהּ - זוּ בַת זוּגוּ, שְׁעוֹשֶׂה
 פְּרוֹת הֵם הַבָּנִים שְׁעַל יְדָהּ. לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת (כָּל חַד אַפִּיק לְזַנְיָהּ) - כָּל אֶחָד
 מוֹלִיד בָּנִים וּמְשִׁיף נְשָׁמוֹת לְפִי מְדַרְגַת נְשָׁמָתוֹ, לְכָל אֶחָד כְּפִי מִינוֹ (הַגְּרָ"א וּשְׁע"ר
 וְכַסָּא מְלָךְ, וְעוֹד).

וְעוֹד עַץ פְּרִי - וְעוֹד יֵשׁ לְדְרוֹשׁ "עַץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא -
 הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, תַּפְאָרַת הַנִּקְרָא עֵץ חַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא צְדִיק
 - "עוֹשֶׂה פְּרִי" זֶה הִיסוּד הַמְקַבֵּל הַשְּׁפַע מֵהַתַּפְאָרַת, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל
 הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעוּן אֲתַכְלִילֵן בָּהּ - הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
 שְׁכַל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וּמִמְשִׁיכָה שְׁפַע לָנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵיהּ. וְהָכָא פְּקוּדָא
 דְּפְרִיָּהּ וְרַבִּיָּהּ - וְכָאן נִרְמַזְתָּ מְצוּת פְּרִיָּהּ וְרַבִּיָּהּ לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעוּן -
 לְעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, כְּלוֹמֵר לְהַמְשִׁיף נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת וְיִשְׁנוֹת, כִּי הָעוֹסֵק
 בְּפְרִיָּהּ וְרַבִּיָּהּ לְהַכִּין גּוּף לְנִשְׁמָה, אִזּוּ גַם הִיסוּד הָעֲלִיּוֹן מְכִין נְשָׁמָה לְאוֹתוֹ
 הַגּוּף וּמוֹסְרָה לְמַלְכוּת, כְּדִי שְׁהִיא תִשְׁלַח אוֹתָהּ לְמַטָּה לְגוּף שְׂיוּלְד, וְאִם לֹא

הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מה יח) "לֹא תִהְיוּ בְרָאָה לְשַׁבַּת יְצָרָה",
 וּמֵאֵן דְּאִתְבַּטַּל מִפְרִיָּה וְרִבְיָה, כְּאֵלוּ אַחֲזֹר לְהֵהִיא אַרְצָא יְבֻשָׁה,
 וּמֵנַע בְּרַכְּאָן מִינָהּ, כֹּל חַד לְפֻּם דְּרִגְיָהּ, מֵאֵן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים
 לְעֵילָא, לְאַתֵּר דְּאִתְגַּזֵּר נִשְׁמַתִּיהּ.

ביאור נשמת הזוהר

עוֹסֵק בְּפְרִיָּה וְרִבְיָה וְאִינוּ מְכִין גּוֹף, אִזּוּ הֵיכָן תְּפַנֵּס הַנְּשָׁמָה, לְכֵן הִיסוּד אִינוּ
 מִתְעוֹרֵר לִיחּוּד, וְאִזּוּ נִהָר שְׁהוּא הִיסוּד יַחְרַב וְיִבֵּשׁ, וְהַשְׁכִּינָה נִשְׁאַרְתָּ יְבֻשָׁה, הָדָא
 הוּא דְכְתִיב - זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה מה יח) לֹא תִהְיוּ - דְּאַחֲזֹר עַלְמָא לְתַהוּ וְכַהוּ, (בְּנִינְהוּ)
 בְּרָאָה לְשַׁבַּת יְצָרָה, פְּרוּשׁ, לֹא לְתַהוּ וְשִׁמְמוֹן בְּרָא הַקב"ה אֶת הָעוֹלָם, כִּי אִם
 שְׁתַּהֲיָה מִיִּשְׁבַּת בְּבִנְיָ אָדָם, עַל יְדֵי תוֹלְדוֹת שִׁיעֵמִיד הָאָדָם תַּחְתִּיּוּ, וּמֵאֵן דְּאִתְבַּטַּל
 מִפְרִיָּה וְרִבְיָה - וּמִי שְׁמַתְבַּטַּל מִפְרִיָּה וְרִבְיָה שְׁאִינוּ רוּצָה לְהַעֲמִיד תוֹלְדוֹת, כְּאֵלוּ
 אַחֲזֹר לְהֵהִיא אַרְצָא יְבֻשָׁה - כְּאֵלוּ הַחֲזִיר אֶת הַשְׁכִּינָה הַנִּקְרָאֵת אַרְצָא יְבֻשָׁה, וּמֵנַע
 בְּרַכְּאָן מִינָהּ - וּמֵנַע אֶת הַבְּרָכוֹת מִן הַמַּלְכוּת, דְּהִינוּ שְׁגָרָם שְׁלֵא תִקְבַּל שְׁפַע
 הַנְּשָׁמוֹת מִהִיסוּד. וְכֵן הוּא שְׁצַרְיָה לְקַיָּם מִצְוֹת פְּרִיָּה וְרִבְיָה בַתוֹרָה, כְּלוּמַר, לְחַדֵּשׁ
 חִידוּשִׁים בַּתוֹרָה, בְּנִים וּבָנוֹת, בְּנִים הֵם חִידוּשֵׁי הַסוּד, וּבָנוֹת הֵם חִידוּשֵׁי הַנִּגְלָה,
 (כֵּן אִישׁ חֵי דְרוּשִׁים) וּמְחִיב כֹּל אַחַד לְגַאוּל אֶת נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַתוֹרָה הַשְּׂיִכִים
 לְחַלְקֵי נִשְׁמָתוֹ שֶׁנִּפְלְאוּ בְּשִׁבְיָ, וְאִם לֹא עוֹשֶׂה כֵּן עָלָיו יוֹצֵאת בַּת קוֹל מֵהַר חוֹרֵב
 וְאוֹמֶרֶת אוֹי לְהֵם לְבְרִיּוֹת מַעֲלָבוּנָה שֶׁל תוֹרָה, (הַחִיד"א, חֲדָרֵי בְּטָן - דְּרוּשׁ שַׁבַּת כְּלָה וּמִתָּן
 תוֹרָה, עֲמוּד רַכּוּ, עֵי"שׁ בְּאוּרֵךְ וְתוֹר"ץ), כֹּל חַד לְפֻּם דְּרִגְיָה - כֹּל יְהוּדֵי מְחִיב לְהוֹצִיא אֶת
 חִידוּשֵׁי תוֹרָתוֹ לְאוּר כְּפִי מַה שְׁקַבְּלָה נִשְׁמָתוֹ בְּהַר סִינַי, מֵאֵן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים
 לְעֵילָא, לְאַתֵּר דְּאִתְגַּזֵּר נִשְׁמַתִּיהּ. וְעַתָּה מְשִׁמְעֵנוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן סוּד גְּדוּל, כֹּל חַד
 לְפֻּם דְּרִגְיָה - כֹּל אָדָם וְאָדָם מִתְקַן בְּמִצְוֹתָיו וּפּוֹגֵם בְּעוֹנוֹתָיו כְּפִי שׁוֹרְשׁוֹ וּמִדְּרַגְתּוֹ,
 כִּי מֵאֵן דְּפָגִים לְתַתָּא - מִי שְׁפּוֹגֵם אֶת נִשְׁמָתוֹ לְמַטָּה, פָּגִים לְעֵילָא - הוּא פּוֹגֵם
 לְמַעְלָה בְּשׁוֹרְשׁוֹ, כִּי פָּגְמוֹ מַגִּיעַ לְאַתֵּר דְּאִתְגַּזֵּר נִשְׁמַתִּיהּ - לְמַקּוֹם שֶׁנִּחְצְבָה
 נִשְׁמָתוֹ מִשָּׁם, שְׁהוּא שׁוֹרְשׁוֹ (הַגְּר"א וְכ"מ). זֶהוּ מַה שְׁאָמַר ה"כְּסָא מְלִךְ", שְׁכַמָּה
 שְׁתַּלְמִיד חֲכָם יוֹתֵר גְּדוּל פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם לֹא רוּצָה לְלַמֵּד זוּהַר הַקְּדוּשׁ, וְהוּא דְּבָרֵי
 רַבִּי חַיִּים וויטאל מִשָּׁם הָאָר"י ח"י" (דַּעַת תְּבוּנָה לְרִי"ח הַטוֹר"ב), וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם בְּעַל
 ה"פְּלֵא יוֹעֵץ", נִתֵּן עֲצָה לְכָל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם, לְלַמֵּד וּלְקַרְא זוּהַר הַקְּדוּשׁ,
 כִּי בְּזָה נִחְשָׁב לוֹ שְׁמַחֲדֵשׁ חִידוּשִׁים דְּאוּרְיָתָא, וְאִכְל מַעֵץ הַחַיִּים וְחֵי לְעַלְמָם.

סַכַּת מָגֵן

"אשרי העומדים על סודך"

כִּידוּעַ שְׁגָרְסַת וְלִמּוּד הַזוהַר הַקְדוּשׁ אֵין כְּמוֹהוּ, שְׁמַבְטֵל כָּל גְּזוּרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, מַחְלוֹת, אֲסוּנוֹת, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וְכָל מַרְעִין בִּישׁוּן. עַל פֶּן נִקְרָא כְּלָנוּ "תִּקּוֹן מ"ג", שְׁמִקְרַב הַגְּאוּלָּה "וּבְדָא יִפְקוֹן מַגְלוּתָא בְּרַחֲמֵי". קַרִיָּאָה נִרְגְּשֶׁת: לְכָל יַחִיד וְיַחִיד, אָנָּא הַצְטַרֵף לְזִכּוּי הַרְבִּים, וְהִקָּם בְּעִירָךְ סְנִיף לַפְעִילוֹת "מִפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי".

כָּל שְׁעָלִיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא: (1) לְאַרְגֵּן וְלַחֲשֹׁב כְּמָה יְהוּדִים יֵשׁ בְּעִיר מְגוּרֵיכֶם, כְּמָה בְּתֵי מְדַרְשׁוֹת יֵשׁ בְּעִיר וְכְדוּמָה. (2) לְבַקֵּשׁ מִמִּפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי לְשַׁלַּח לְדָפוּס אֶת הַקּוּבֵץ שֶׁל "תִּקּוֹן מ"ג" [וְעוֹד] - בְּעֵלוֹת מִינִימְלִית וּבִסְבִּסוּד לְכַמִּיּוֹת. (3) לְחַלֵּק זֹאת בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה. בְּכֹךְ תִּהְיֶה שְׂתַף בְּהַצְלַת עִם יִשְׂרָאֵל, וְלִקְרוֹב הַגְּאוּלָּה.

שִׁרְשֶׁרֶת הַזוהַר: כָּל אֶחָד מוֹדִיעַ לְעוֹד 3 אֲנָשִׁים לְפָחוֹת, וְאֵלוֹ מוֹדִיעִים לְכָל אֶחָד לִ3 אֲנָשִׁים נוֹסְפִים וְכֵן הֲלָאָה. עַל אֲמִירַת תִּקּוֹן מ"ג יוֹם יוֹם, וְעַל יְדֵי כֹךְ נִגִיעַ לְכָל יְהוּדֵי בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הָאֲסָפוֹ וְאַנְיָדָה לָכֶם - יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל

"וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל" (דְּבָרִים פָּרָק לֵג ה), כְּמוֹ שְׁכַתוֹב בְּזוהַר חֲדָשׁ (פָּרֶשֶׁת נֹחַ), שְׁכָל הַגְּאוּלָּה תָלוּי בְּהַתְאַחְדוֹת רָאשֵׁי הָעָם בְּכַנִּישְׁתָּא חֲדָא, בְּלֵב אֶחָד לְאַבִּינוֹ שְׁבִשְׁמַיִם, עַל פֶּן כָּל יִשְׂרָאֵל יַחְדָּיו יֵאמְרוּ כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד כְּדֵי "שְׁלֵא יִדַּח מִמֶּנּוּ

נְדַח", שְׁכַל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא יִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְקַבֵּל עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה, וְכֵן נִבְיָא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהְרָה, וְתִהְיֶה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה לְלֹא צַעַר וּמְכָאוֹב, לְלֹא יְסוּרִים, בְּלִי פְחַד מְאָמוֹת הָעוֹלָם, כְּפִי שֶׁהָרֶשֶׁב"י הִבְטִיחַ "בְּדָא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

בְּכָל יוֹם אַחֲכָה לוֹ, וְעֵדִין הַמְּשִׁיחַ לֹא הֵגִיעַ, מִדּוּעַ?

"כִּי יָד עַל כֶּסֶף יָהִי" – אֵין הַשֵּׁם שְׁלָם וְאֵין הַכֶּסֶף שְׁלָם, הַקַּב"ה מְחַכֶּה לְשִׁלְמוֹת הָעוֹלָם, כְּשֶׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תָּבוֹא הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, "לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדַח" (שְׂמוּאֵל ב' יד, יד), אֵין הַקַּב"ה רוֹצֵה לְהִדְיַח אֶפִּילוֹ לֹא יְהוּדֵי אֶחָד מְכַלְל יִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁהַמְּשִׁיחַ יִגִּיעַ, יִגִּיעַ הַרְגָע, בּוֹ כָּלֵם יִכִּירוּ וְיִדְעוּ מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, "כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה'" (ישעיהו יא, ט), הָאֲמֶת תִּתְגַּלֶּה לְעֵין כָּל, הַהִסְתָּרָה וְהַחֲשָׁךְ יִעָלְמוּ, "וְנִגְהַ כְּאוֹר תִּהְיֶה" (חֲבֻקִּיק ג, ד), הָאֲמֶת תִּאִיר, אֲבָל הַבְּחִירָה הַחֲפְשִׁית תִּגְמַר, לֹא יִהְיֶה נִתֵּן לְבַחֵר בְּטוֹב, יִהְיֶה מְדֵי מְאָחַר לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. אִם יְהוּדֵי אֶחָד יִדְחָה, צַעַר הַשְּׂכִינָה יִהְיֶה לְאֵין עָרוֹן, מִפְּנֵי שֶׁלֹא הִסְפִּיק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

מָה יַעֲשׂוּ אַחֲיֵינוּ וְאַחֲיוֹתֵינוּ שְׁטָרִם חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה? רַק אִזּוֹ יִתְעוֹרְרוּ? בִּימֹת הַמְּשִׁיחַ גַּם אִם יִרְצוּ בְּכָל מְאוֹדִם וּבְכָל נַפְשָׁם, לֹא יִהְיֶה נִתֵּן לְתַקֵּן, וְיִוָּדְאוּ נִשְׁמָתָם תִּרְצָה לְמִסֵּר חַיֵּיהֶם כְּדֵי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל עֶבֶר הַזְּמַן, בְּעוֹלָם הָאֲמֶת כָּבֵר אֵין תְּקוּן, צַעַר הַנִּשְׁמָה, אֵינוֹ בֵּר הַשְּׂגָה, זֶה צַעַר נִצְחִי.

הַקַּב"ה רוֹצֵה אֶת בְּנָיו אֶהוּבָיו, שְׁכָלֵם יִתְקַרְבוּ אֵלָיו, לְכֵן בְּכָל יוֹם אַחֲכָה לוֹ וְכִלְנֹו נִתְפַּלֵּל יִחְדָּיו מְעוֹמֵק נִפְשָׁנוּ כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד, בְּאַחֲדוֹת אֲמִתִּית, שְׁכָל עַם יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, שֶׁלֹא יִשְׂאֵר אִף יְהוּדֵי "מַחוּץ לַמַּחְנֶה", "לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדַח", וְיִקוּיִם בָּנוּ נִבְוֵאת יִחְזַקְאֵל (לוֹ כֹה) "וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהֲרַתֶּם", וְכִשְׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּרִצּוֹן אֲמִתִּי לְזִכּוֹת לְהַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה וְדָאֵי נִזְכָּה לְכֵן, "אַחִישָׁנָה", [כְּמַבְאָר בְּתִיקוּן"ז חֲדָשׁ (דף קכ"ז:), שֶׁבְּלִמּוֹד סוּדוֹת הַתּוֹרָה זוֹכִים לְ"אַחִישָׁנָה" בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הוספה לתיקון מ"ג דף ו' בנשמת הזוהר שורה 2

ובתיקני זוהר (תיקון יד דף ל':), אמר אליהו הנביא לרשב"י כי נחשב לו כמי שאוכל בשר וחלב ביחד, וכמי שחורש בשור וחמור - כלאיים עיי"ש, ולפי זה יש עוד לרמז שהוא כמו שנאמר בדניאל (פ"ב פסוקים לט-מג), דגלות האחרונה היא עירוב של מלכות אדום וישמעאל (רבי סעדיה גאון ואבן עזרא, וכן הובא בכתבי הגר"א, ובמלבים שם פסוקים מא-מה), ובחטאים שמפריד שפע היסוד מהמלכות [שלא רוצה ללמוד זוה"ק] גורם שיתחברו קליפת אדום שהיא שור וקליפת ישמעאל שהיא חמור, שעל זה רומז הכתוב (דברים כ"ב י) "לא תִּחְרַשׁ בְּשׂוֹר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו". [ראה באריכות בספר קב הישר פרק ק"ב הוצאת חברה מזכי הרבים שנת תשס"א, פרשת וזאת הברכה בהשמטה, ועיין זוהר ח"א קסז, ותיקון"ז בסוף תיקון י' דף קמז, ובזוהר ח"ג קכ"ד, וזוהר חדש רות ק"א:], ועל כן הרוצים להינצל באחרית הימים ממלחמות גוג ומגוג כמו שכתב המלבי"ם (דניאל ב' מה), שיתקבצו כל בני אדום להילחם נגד בני ישמעאל ויכלו זה את זה [וכן הוא בישעיה פרק לד, ו'], מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, ובזה יגרום היחוד והשפע, וינצל מקליפת השור והחמור, ובהיפרד רשעים, ריווח והצלה ליהודים אכ"ר.

הטפשים שלא לומדים זוה"ק לא עמדה נשמתם על הר סיני

זוהר בהעלותך דף קנ"ב - לשון הקדש:

בא ראה, יש לבוש שגראה לכל, ואותם הטפשים פשרואים לבוש על בן אדם שגראה יפה, לא מסתכלים יותר. הושבים שאותו לבוש הוא הגוף, וחושבים שהגוף היא הנשמה. כמו זה התורה יש לה גוף, והם מצוות התורה שנקראים גופי תורה. גוף זה מתלבש בלבושים, שהם ספורי העולם הזה. טפשי העולם לא מסתכלים, רק באותו לבוש, שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים במה שתחת אותו לבוש. אותם שיודעים יותר לא מסתכלים בלבוש, אלא בגוף שהוא תחת אותו לבוש. החכמים עבדי המלך העליון, שהם עמדו בהר סיני, לא מסתכלים אלא רק בנשמה, שהיא עקר הכל, תורה ממש. (ולעולם) ולעתיד לבא עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה. בא ראה, כך גם למעלה יש לבוש, וגוף, ונשמה, ונשמה לנשמה. השמים וחילותיהם אלה אותם לבושים, וכנסת ישראל זה הגוף שמקבל את הנשמה שהיא תפארת ישראל, ועל כך היא גוף לנשמה. נשמה שאמרנו זו תפארת ישראל, שהיא תורה ממש. ונשמה לנשמה זהו העתיק הקדוש, והכל אחוז זה בזה.

מי ש'לא לומד סודות התורה - זוה"ק עובר על השבועה שנשמתו נשבעה ויותר טוב
ש'לא נוֹדֵד כִּדָּר

זהר שמות פְּרַשְׁת תְּרוּמָה דף קס"א: לשון הקדש

בְּשַׁעָה שְׁעָלָה בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַרְא אֶת הָאָדָם, עֶמֶד לִפְנֵי בְּדַמוֹתוֹ וְקִיּוּמוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאִפְלוּ כָּל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם, מֵרִם בּוֹאִים לְעוֹלָם הַזֶּה, כָּלֵם עוֹמְדִים בְּתַקוּנָם וְקִיּוּמָם כְּמוֹ שְׁעוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹצַר אֶחָד שֵׁשׁם כָּל נִשְׁמוֹת הָעוֹלָם מִתְּלַבְּשׁוֹת בְּדַמְיוֹתֵיהֶן. וּבְשַׁעָה שְׁמוֹמָנִים לְדַרְת לְעוֹלָם הַזֶּה, קוֹרֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַמְנָה אֶחָד שְׁמֵנָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִשׁוֹתוֹ אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַעֲתִידוֹת לְדַרְת לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹמֵר לוֹ: לֵךְ תְּבִיא לִי רוּחוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. בְּאוֹתָהּ שַׁעָה בָּאָה אוֹתָהּ נִשְׁמָה מְלַבֶּשֶׁת בְּדַמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹתוֹ מְמַנָּה מֵרָאָה אוֹתָהּ לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ וּמְשַׁבֵּעַ אוֹתָהּ, שֶׁבְּשִׁתְּרֵד לְעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה לְדַעַת אוֹתוֹ וְלְדַעַת אֶת סוֹד הָאֱמוּנָה. שֶׁכָּל מִי שֶׁהִיָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל לְדַעַת אוֹתוֹ - טוֹב לוֹ שְׁלֹא יִבְרָא. מִשׁוּם כִּךָ נִרְאָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ, לְדַעַת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִהְיֵת בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסוֹד הָאֱמוּנָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים ד) אֶתָּה הִרְאֵת לְדַעַת הִרְאֵיתָ עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. לְדַעַת - לְדַעַת וְלִהְיֵת כָּל בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּסוֹד הָאֱמוּנָה וּבְסוֹד הַתּוֹרָה. וְכָל מִי שֶׁהִיָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה לְהַכִּירוֹ, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא, שֶׁהִרִי בְּשִׁבִיל זֶה הִבְיִאוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה.

הַיִּשְׁנִים שְׁלֹא לּוֹמְדִים זוה"ק - אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֵרֵג וְאֶבְדָּן בְּעוֹלָם

תְּקוּנַי זוהר תְּקוּנַי ל' - לשון הקדש:

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, רוּחַ אֱלֹהִים" מֵרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. מַה זֶה וְרוּחַ? אֵלֶּא בּוֹדָאֵי בּוֹמֵן שֶׁהַשְּׁכִינָה יוֹרְדַת לְגִלּוֹת, הָרוּחַ הַזֶּה נוֹשֶׁכֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעַפְקִים בְּתוֹרָה, מִשׁוּם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָאת בִּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמֵר כִּךָ: אוֹתָם יִשְׁנִים שֶׁשְׁנָה בְּנַחֲרֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאִטוּמֵי הַלֵּב, קוֹמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׁכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכָל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בִּינֵיכֶם. וְסוֹד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרֵא, כְּמוֹ, קְרֵא נָא הַיֵּשׁ עוֹנֵךְ וְאֵל מִי מְקְדוּשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֵרֶת מַה אֶקְרֵא, כָּל הַבְּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ בְּצִיץ הַשְּׂדֵה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וְאִפְלוּ כָּל אֵלּוֹ שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בְּשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שִׁילֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יִשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁאֵלּוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה, וְגוֹרְמִים שְׁמִסְתַּלֵּק מֵעֵן הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא ' מְמַנָּה, וְנִשְׁאַרְתָּ ב' יִבְשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֵרֵג וְאֶבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלֵּק הִיא רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר, וְהִיא רוּחַ הַקְּדוּשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְנִרְאֵת הוֹי"ה.